

საქმე № 010210018001629462

საქმე №2/ბ-583-18წ.

**განჩინება
საქართველოს სახელით**

27 დეკემბერი, 2018 წელი

ქ. ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა

მოსამართლეები : ნანა კალანდაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
თამარ სვანიძე, ლაურა მიქავა

სხდომის მდივანი: ეკატერინე სილაგაძე

აპელანტი - შპს „ბ-----“

წარმომადგენელი- გ----- კაჭაშვილი

მოწინააღმდეგე მხარე - სს „უ--- ს----- ს----“

წარმომადგენელი- თ----- გ-----ი, მ---- ტ-----ი

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება

აპელანტის მოთხოვნა: გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა;

აღწერილობითი ნაწილი

**1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება
მოსარჩელის მოთხოვნა**

1.1. 2016 წლის 02 დეკემბერს სს „უ--- ს----- ს----მ“ (შემდგომში მოსარჩელე, მოწინააღმდეგე მხარე) სარჩელი აღძრა მოპასუხე შპს „ბ-----ს“ (შემდგომში მოპასუხე, აპელანტი მხარე) მიმართ თანხის - 24 056.84 (ოცდაოთხი ათას ორმოცდათექვსმეტი აშშ დოლარი და 84 ცენტი) აშშ

დოლარის დაკისრებ-ს მოთხოვნით.

სარჩელის საფუძვლებ-

1.2. მოსარჩელის განმარტებ-თ, სს „უ--- ს----- ს----სა“ და შპს „ბ-----ს“ შორის, ხანგრძლივი დროის მანძილზე არსებობდა ნასყიდობ-ს სამართლებრივი ურთიერთობა, რომლის თანახმადაც, სს „უ--- ს----- ს----“ აწვდიდა შპს „ე-----ს“ სხვადასხვა დასახელებ-ს საქონელს (აღნიშნული საქონელის ჩამონათვალი და ღირებულება მითითებულია საგადასახადო ინვოისში). სს „უ--- ს----- ს----მ“ 2015 და 2016 წელს მყიდველს მიაწოდა სულ 82 243.81 (ოთხმოცდაორი ათას ორასორმოცდასამი დოლარი და 81 ცენტი) აშშ დოლარის ღირებულებ-ს საქონელი, საიდანაც მოპასუხემ დაფარა 58 186.97 (ორმოცდათვრამეტი ათას ასოთხმოცდაექვსი დოლარი და 97 ცენტი) აშშ დოლარი, გადასახდელი კი დარჩა 24 056.84 (ოცდაოთხი ათას ორმოცდათექვსმეტი დოლარი და ოთხმოცდაოთხი ცენტი) აშშ დოლარი.

1.3. 2016 წლის 15 ივლისს, მოსარჩელის წარმომადგენელმა წერილით მიმართა შპს „ ბ-----ს“ დავალიანებ-ს დაფარვის მოთხოვნით. მოპასუხემ თავის პასუხში აღიარა არსებული დავალიანება და აღნიშნა, რომ მხარეთა შეთანხმებ-თ მოხდა 18 000 (თვრამეტი ათასი) აშშ დოლარის ბონუსის სახით დაკლება (რასაც მოსარჩელე არ ეთანხმება), ხოლო დარჩენილი თანხის დაფარვის დრო ჯერ არ დამდგარა. მრავალი გაფრთხილებ-ს მიუხედავად, მოპასუხემ არ შეასრულა ნაკისრი ვალდებულებებ- და არ გადაიხადა დარჩენილი თანხა. მოპასუხე აღიარებს მოსარჩელის წინაშე არსებულ ვალდებულებას, მაგრამ უარს აცხადებს დროულად, გონივრულ ვადაში ვალის გადახდაზე, აღნიშნული კი დიდ ზიანს აყენებს მოსარჩელეს.

1.4. სს „უ--- ს----- ს----მ“ დარღვეული უფლებებ-ს და კანონიერი ინტერესებ-ს დაცვის მიზნით, სარჩელის აღძვრით ითხოვა მოპასუხე მხარისათვის 24 056,84 აშშ დოლარის დაკისრება.

მოპასუხის პოზიცია

1.5. პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარმოდგენილი შესაგებლით მოპასუხემ სარჩელი ნაწილობრივ ცნო და დაადასტურა მხარეებს შორის ხანგრძლივი სავაჭრო ურთიერთობ-ს არსებობა, ასევე დაადასტურა შეძენილი საქონლის ღირებულებ-ს ნაწილის, 24 056.84 აშშ დოლარის დავალიანებ-ს სახით არსებობა, თუმცა განმარტა, რომ მითითებული თანხიდან მოპასუხეს გადასახდელი აქვს მხოლოდ 6 047.07 (ექვსი ათასორმოცდაშვიდი აშშ დოლარი და 07 ცენტი) აშშ დოლარი. რაც შეეხება დარჩენილ 18 000 (თვრამეტი ათასი) აშშ დოლარს, მოპასუხემ აღნიშნა, რომ სს „უ--- ს----- ს----“ მას დაპირდა 2015 წლის ბოლოსთვის, მითითებული თანხის, ბონუსის სახით ჩამოკლებას. რის გამოც, მოპასუხე თვლის, რომ 18000 (თვრამეტი ათასი) აშშ დოლარი არ უნდა დაეკისროს მოსარჩელის სასარგებლოდ გადასახდელად.

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს სარეზოლუციო ნაწილი

2.1. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილებ-თ შპს „უ--- ს----- ს---ს“ სარჩელი დაკმაყოფილდა სრულად. შპს „ბ-----ს“, შპს „უ--- ს----- ს---ს“ სასარგებლოდ დაეკისრა 24 056.84 აშშ დოლარის გადახდა. შპს „ბ-----ს“, შპს „უ--- ს----- ს---ს“ სასარგებლოდ დაეკისრა წინასწარ გადახდილი სახ. ბაჟის ნაწილის 1369.75 ლარის ანაზღაურება.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილი იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებებ-:

2.2. შპს „უ--- ს----- ს---ს“ და შპს „ბ-----ს“ შორის არსებობს ხანგრძლივი სავაჭრო ურთიერთობა. 2015-2016 წლებში, შპს „ბ-----მ“, შპს „უ--- ს----- ს---საგან“ შეიძინა 82 243.81 აშშ დოლარის ღირებულებ-ს საქონელი, საიდანაც გადაიხადა 58 186.97 აშშ დოლარი. გადასახდელი კი დარჩა 24 056.84 აშშ დოლარი.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

სასაქონლო ანგარიშფაქტურებ- და სასაქონლო ზედნადებებ-(იხ.ს.ფ. 23-69)

2.3. სასამართლომ მიუთითა, რომ 24 056.84 აშშ დოლარიდან სადავოა - 18 000 აშშ დოლარის ბონუსად აღიარებ-ს საკითხი. აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებ-თ სარჩელის განმხილველმა სასამართლომ მიუთითა, რომ ნასყიდობ-ს დროს შეძენილი საქონლის ღირებულებ-ს ნაწილის ჩუქება და მისი ბონუსად აღიარება მოპასუხის მტკიცებ-ს საგანს შეადგენს. მოსარჩელემ წარმოადგინა მტკიცებულებებ- და დაამტკიცა, რომ მოპასუხეს გადასახდელი აქვს 24 056.84 აშშ დოლარი. (ეს სადაოც არაა). ხოლო თუ მხარეებ-შეთანხმდენ, შეძენილი საქონლის ღირებულებ-ს ნაწილის 18000 აშშ დოლარის ბონუსად ჩათვლაზე - აღნიშნული გარემოებ-ს მტკიცებ-ს ტვირთი მოპასუხის მხარესაა, ბონუსზე შეთანხმება ფაქტობრივი გარემოებაა, რაც სათანადო მტკიცებულებ-თ უნდა დადასტურდეს.

2.4. სასამართლომ მიუთითა, რომ ბონუსზე შეთანხმებ-ს დადასტურებ-სათვის მოპასუხემ სასამართლოს წარუდგინა ელექტრონული მიმოწერის ამსახველი დოკუმენტებ-. სასამართლომ განმარტა, რომ ბონუსი არის დამატებ-თი გასამრჯელო, პრემია, დამატებ-თი შეღავათი, წამახალისებელი დანამატი, რომელსაც იძლევა გამყიდველი გარიგებ-ს პირობებთან ან ცალკეულ შეთანხმებასთან დაკავშირებ-თ. ბონუსის გაცემა დამოკიდებულია კრედიტორზე, ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-სას გამყიდველზე. ბონუსი შეთანხმებ-ს გარეშე არ არსებობს. გამყიდველმა გარკვეული შედეგებ-სათვის უნდა დააწესოს ნასყიდობ-ს საფასურის „ჩუქება“, საფასურის ნაწილზე უარის თქმა. მისი მიზანი უნდა იყოს მყიდველის წახალისება (ან სხვა მოტივი).

2.5. მოპასუხე მხარის მიერ წარდგენილი მიმოწერის შეფასებ-ს შემდგომ

სასამართლომ მიიჩნია, რომ ელექტრონული მიმოწერა არ შეიცავდა ბონუსზე შეთანხმებას, რადგან იმისათვის, რომ ბონუსზე შეთანხმება დადგენილად იქნას მიჩნეული, აუცილებელია მტკიცებულებებ-თ ზუსტად იყოს შესაძლებელი იმის განსაზღვრა თუ რა ოდენობ-ს საქონლის რეალიზაციას მოსდევს ბონუსი, როდის არის მისი მიღებ-ს ეტაპი, ასევე რას შეადგენს ბონუსის მოცულობა. სასამართლოს მითითებ-თ ასეთი მტკიცებულება საქმეში არ მოიპოვება. მართალია, ელექტრონულ მიმოწერაში არის ბონუსზე საუბარი, მაგრამ ის ბუნდოვანია; მისი გამოყენებ-თ საკითხის გადაწყვეტა შეუძლებელია. აღნიშნული დოკუმენტის შეფასებ-თ სასამართლომ ბონუსზე შეთანხმება დადგენილად ვერ მიიჩნია და ნასყიდობ-ს ფასის ნაწილის -18 000 აშშ დოლარის გადახდა დააკისრა მოპასუხე მხარეს მოსარჩელის სასარგებლოდ;

გადაწყვეტილებ-ს სამართლებრივი დასაბუთება

2.6. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებ-ს სამართლებრივი შეფასებ-სას სასამართლომ მიუთითა ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციაზე, ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის №1 დამატებ-თი ოქმზე, საქართველოს კონსტიტუციაზე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსზე და განმარტა, რომ თუ მოპასუხემ შეიძინა საქონელი და მის მესაკუთრეს არ გადაუხადა ნასყიდობ-ს საფასური სრულად, მაშინ მისი ასეთი ქმედება უნდა შეფასდეს ვალდებულებ-ს შეუსრულებლობ-ს გზით მოსარჩელის უფლებებ-ს დარღვევად. მოსარჩელეს უფლება აქვს დარღვეული უფლებ-ს აღდგენა მოითხოვოს სასარჩელო წესით.

2.7. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 317-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად ვალდებულებ-ს წარმოშობ-სათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებ-სა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენებ-ს (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრებ-ს ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებ-დან. არ არსებობს ანაზღაურებ-ს მოთხოვნა, ვალდებულებ-ს გარეშე, რაც იმას ნიშნავს, რომ მოთხოვნის უფლებ-ს არსებობ-სათვის საჭიროა მოთხოვნის უფლებ-ს მქონე მხარე ვალდებულებ-თ ურთიერთიერთობაში იყოს მოპასუხესთან. ანუ მათ შორის უნდა არსებობდეს სახელშეკრულებო ურთიერთობა.

2.8. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ხელშეკრულება ვალდებულებ-ს წარმოშობ-ს ერთერთი საფუძველია. იგი ორი ან მეტი პირის ნებ-ს გამოვლენაა მიმართული სამოქალაქო სამართლებრივი ურთიერთობ-ს წარმოშობ-ს, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ. მისი დადება დამოკიდებულია მხარეთა ნებ-ს გამოვლენაზე.

2.9. სასამართლომ აპელირება გააკეთა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 477-ე მუხლზე, რომლის თანახმად „ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-თ

გამყიდველი მოვალეა გადასცეს მყიდველს საკუთრება-ს უფლება ქონებაზე, მასთან დაკავშირებული საბუთებ- და მიაწოდოს საქონელი. მყიდველი მოვალეა გადაუხადოს გამყიდველს შეთანხმებული ფასი და მიიღოს ნაყიდი ქონება”.

2.10. სასამართლომ განმარტა, რომ ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-ს დადებ-ს შემდეგ მოპასუხემ შეიძინა ნასყიდობ-ს საგნის გადაცემის მოთხოვნის უფლება. მოსარჩელემ შეასრულა ნაკისრი ვალდებულება და შპს „ბ-----ს“ 2015-2016 წლებში გადასცა ნასყიდობ-ს საგანი - 82 243.81 აშშ დოლარის ღირებულებ-ს საქონელი. ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-ს დადებ-სა და საქონლის გადაცემის შემდეგ, მოსარჩელემ შეიძინა უფლება მოითხოვოს სანაცვლო ვალდებულებ-ს შესრულება, ანუ ნასყიდობ-ს საფასურის გადახდა, რომელიც მოპასუხემ სრულად არ შეასრულა. არ გადაიხდა 24 047.07 აშშ დოლარი. სასამართლომ მიუთითა, რომ მოპასუხისათვის 24047.07 აშშ დოლარის დაკისრებ-თ აღდგება მხარეთა თანასწორობა და ვალდებულება შესრულდება სრულად. ზემოაღნიშნული გარემოებ-ს გათვალისწინებ-თ სარჩელი საფუძვლიანად იქნა მიჩნეული და დაკმაყოფილდა სრულად;

3. შპს „ბ-----ს“ სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლებ-ი:

3.1. აპელანტის მითითებ-თ, სასამართლომ არ მოახდინა მტკიცებულებებ-ს სრული, ყოველმხრივი და ობ-ექტური შეფასება. სასამართლომ „ბ-----ს“ არასწორად დააკისრა 24056 აშშ დოლარის გადახდა .

3.2. აპელანტის თვალსაზრისით, საქმის მასალებ-დან უდავოდ დგინდება, რომ მხარეთა შორის არსებობდა ხანგრძლივი სავაჭრო ურთიერთობა. შპს „ბ-----ს“ სს „უ--- ს----- ს----სგან“ ბონუსის (ფასდაკლებ-ს, შეღავათის) სახით, 2015 წლისთვის ეკუთვნოდა 18 000 აშშ დოლარი. მხარეთა მიერ წარმოდგენილი ელექტრონული ფოსტის მიმოწერით დგინდება, რომ არსებობდა დასახელებული თანხის ჩამოკლებ-ს ვალდებულება და ამავე მიმოწერაში განხილულია მისი განხორციელებ-ს სხვადასხვა საშუალება. სს „უ--- ს----- ს---მ“ რამდენიმეჯერ შეცვალა 18 000 აშშ დოლარის ჩამოკლებ-ს გზა და 2015 წლის 06 ივლისის წერილით შპს „ბ-----ს“-ს 18 000 აშშ დოლარის ჩამოკლებ-ს უპირობო უფლება მიანიჭა 2015 წლის ბოლოსთვის.

3.3. აპელანტმა აპელირება გააკეთა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად ნებ-სმიერი შესრულება გულისხმობს ვალდებულებ-ს არსებობას. შესრულებად მოიაზრება ნებ-სმიერი ნებ-ს გამოვლენა, რომელიც სამართლებრივ შედეგს წარმოშობს. შესაბამისად, სს „უ--- ს----- ს----ს“ მიერ გამოვლენილი ნება, რომელიც ასახულია ელექტრონულ მიმოწერაში 18 000 აშშ დოლარის ნაწილ-ნაწილ ჩამოკლებასთან (შეღავათის გაკეთებასთან) დაკავშირებ-თ, კიდევ ერთხელ მოწმობს ბონუსის/შეღავათის არსებობ-ს ფაქტს 18 000 აშშ დოლარის ოდენობ-

თ შპს „ბ-----ს“ მიმართ.

3.4. აპელანტის მითითებ-თ, პირველი ინსტანციის სასამართლოს სწორი შეფასება არ მიეცა ელექტრონულ მიმოწერას, რომლიდანაც ცალსახად და უდავოდ მტკიცდება, რომ შპს „ბ-----ს“ ბონუსის სახით ეკუთვნის 18000 აშშ დოლარი, მაშინ როდესაც მის მიერ წარდგენილ იქნა კვალიფიციური თარგმანი, ხოლო სასამართლომ კი გადაწყვეტილება დააფუძნა მოსარჩელის მიერ წარდგენილ კანონის დარღვევით შესრულებულ არაკვალიფიციურად შედგენილ თარგმანს.

3.5. აპელანტის თვალსაზრისით, სასამართლომ შპს „ბ-----ს“ არასწორად დააკისრა 24056,84 აშშ დოლარი, მაშინ როდესაც 6047 აშშ დოლარი 2018 წლის 23 თებერვლისთვის უკვე გადახდილი იყო და ეს ფაქტი სასამართლოს პროცესზე დადასტურებული იყო სს „უ--- ს----- ს----ს“ წარმომადგენლის მიერ.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს უცვლელად დატოვებ-ს დასაბუთება

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის საფუძველზე სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებ-სას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლებ-ს მოთხოვნებ-თ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის შესაბამისად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებ-ა და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნდება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებ-თ უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის საფუძველზე სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომლითაც საქმე ხელმეორედ არ წყდება არსებ-თად, მიიღება განჩინებ-ს ფორმით. აღნიშნული მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, განჩინება სამოტივაციო ნაწილის ნაცვლად უნდა შეიცავდეს მოკლე დასაბუთებას გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს გაუქმებ-ს ან უცვლელად დატოვებ-ს შესახებ. თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებ-თ, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებ-თ.

4.1.ფაქტობრივი დასაბუთება

სააპელაციო პალატა სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ, მოცემული გადაწყვეტილებ-ს 2.2 -2.5.

პუნქტებში გადმოცემულ ფაქტობრივ გარემოებებს, მათ შორის სადაო ფაქტობრივ გარემოებებთან მიმართება-თ და მიუთითებს შემდეგზე:

4.1.1. დადგენილია, რომ შპს „უ--- ს----- ს---ს“ და შპს „ბ-----ს“ შორის არსებობდა ხანგრძლივი სავაჭრო ურთიერთობა, საქონლის მიწოდება-ს შესახებ, რაც დასტურდება საქმეში წარმოდგენილი ანგარიშ- ფაქტურებ-თ; (იხ. ს.ფ.20-69)

4.1.2. უდავოდაა დადგენილია, რომ 2015-2016 წლებში შპს ბ-----მ“ შპს „უ--- სერაქიმ ს---საგან“ შეიძინა 82 243.81 აშშ დოლარის ღირებულება-ს საქონელი; (იხ.ს.ფ. 23-69).

4.1.3. დადგენილია, რომ შპს „ბ-----ს“ შპს „უ--- ს----- ს---სათვის“ არ გადაუხდია ნასყიდობ-ს საფასური 24 056.84 აშშ დოლარის ოდენობ-თ. მითითებული დავალიანებ-დან სადავოა - 18 000 აშშ დოლარის ბონუსად ჩათვლის საკითხი. მითითებული თანხის ბონუსად ჩათვლის დამადასტურებელ მტკიცებულებად მოპასუხე მხარე უთითებს მხარეთა შორის არსებულ ელექტრონულ მიმოწერაზე., რა მიზნითაც მან შესაგებელს დაურთო მოსარჩელე მხარესთან ნაწარმოებ- მიმოწერის ქართულ ენაზე თარგმანი. მოპასუხის მიერ წარდგენილი ელექტრონული მიმოწერის გაბათილება-ს მიზნით მოსარჩელემ პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარადგინა იგივე მიმოწერის თარგმანი და რადგან ზემოხსენებული თარგმანებ- გარკვეულწილად განსხვავდებოდა ერთმანეთისგან, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2018 წლის 08 ოქტომბრის განჩინებ-თ სიიპ საერთო სასამართლოებ-ს დეპარტამენტს დაევალა მხარეთა მიერ წარმოდგენილი 2015 წლის 19 იანვრით, ამავე წლის 20 იანვრითა და 06 ივლისით დათარიღებული თურქულ ენაზე შესრულებული ელექტრონული მიმოწერის თარგმნა ქართულ ენაზე, თუმცა **სიიპ საერთო სასამართლოებ-ს დეპარტამენტის მიერ წარმოდგენილი ქართულ ენაზე შესრულებული დოკუმენტებ-თაც, ვერ იქნა შეძლებული, უტყუარად დადასტურება იმისა, რომ სახეზეა უპირობოდ ბონუსზე შეთანხმება**, რადგან იმისათვის, რომ ბონუსზე შეთანხმება დადგენილად იქნას მიჩნეული, აუცილებელია მტკიცებულებებ-თ ზუსტად იყოს შესაძლებელი იმის განსაზღვრა თუ რა ოდენობ-ს საქონლის რეალიზაციას მოსდევს ბონუსი, როდის არის მისი მიღება-ს ეტაპი, და ასე შემდეგ. მართალია, ელექტრონულ მიმოწერაში არის ბონუსზე საუბარი, მაგრამ ის ძალზე ბუნდოვანია და მასზე გადაწყვეტილებ-ს დამყარება შეუძლებელია. სახელდობრ, ელ. მიმოწერებ- შემდეგი შინაარსისაა: 2015 წლის 20 იანვარს შპს „ბ- ემ სი ჯორჯიას“ წარმომადგენელი სოფო მჭედლიშვილი მიმართავს მოსარჩელე საზოგადოებ-ს წარმომადგენელს: „გამარჯობათ, ბატონო მუსტაფა, თქვენთვის ცნობ-ლია, რომ ჩვენ გვაქვს 18 000 აშშ დოლარის საქონელი როგორც ჩვენ მოვილაპარაკეთ კრებაზე, თქვენ მოგვაწვდით ზემოთ აღნიშნულ საქონელს ფასდაკლება-თ. კარგი იქნებოდა, რომ საქონლის ნახევარი მაინც მოგვაწოდოთ პირველივე გამოგზავნის დროს . .

გთხოვთ pi-ში გაითვალსიწინოთ ფასდაკლება, ან კვადრატული მეტრის ფასი“. მითითებულ მიმართვაზე მოსარჩელე საზოგადოებ-ს წარმომადგენელი აჰმედ დემირი პასუხობს: „ფასდაკლებ-ანი ინვოისის ქვეშ ჩვენ მივუთითებთ ფასდაკლებას. 18 000 აშშ დოლარს კი ვერ გამოვაკლებთ მეორე შემთხვევაში. ამიტომ, თქვენს პირველ ინვოისში ჩვენ ფასდაკლებ-ს სახით მივუთითებთ 3600 აშშ დოლარს, დანარჩენ ნაწილს კი ჩვენ მივუთითებთ თქვენს სხვა ინვოისებში ფასდაკლებ-ს სახით.“ აღნიშნულის საპასუხოდ მოპასუხე საზოგადოებ-ს წარმომადგენელი კვლავ მიმართავს მოსარჩელეს და აღნიშნავს: „**გთხოვთ თუ შეიძლება პირველ შემთხვევაში გამოგვიგზავნეთ 9000 აშშ დოლარიანი ფასდაკლება პროფორმის კვლავ შედგენის გზით. თქვენ ხართ მწარმოებელი, თქვენ არ გადგებათ ზიანი მიღებული პროდუქტის მაღალი ფასდაკლებ-თ გაყიდვის გზით, ჩემი აზრით, ამ საქონელზე ერთი ოპერაციით 9000 აშშ დოლარიანი ფასდაკლება თქვენ არ შეგიქმნით პრობლემას**“. 2015 წლის 06 ივლისის მიწერილობ-თ, მოპასუხე საზოგადოება კვლავ სთხოვს მოსარჩელეს 18000 აშშ დოლარის ფასდაკლებას, რაზედაც მოსარჩელე პასუხობს: „**ძალიან გთხოვთ დაანებეთ თავი 18 000 აშშ დოლარის საკითხს**, ეს ანგარიში გამოჩნდება წლის ბოლოს, ბატონმა მუსტაფამ თქვა, რომ ყოველი ანგარიშსწორებ-ს და შეკვეთის მიცემის დროს ნუ ისაუბრებთ ამის შესახებ, წლის ბოლოს ისევ თქვენ გექნებათ დავალიანება, ჩვენ აუცილებლად უნდა შევასრულოთ ჩვენი დაპირება“.

ამდენად, საქმეზე წარმოდგენილი ელექტრონული მიმოწერებ-ს ერთობლივი შეფასებ-თ სასამართლო იზიარებს ამ მტკიცებულებ-ს შესახებ პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებას და მიაჩნია, რომ ასეთი ვერ განიხილება ბონუსზე შეთანხმებად. ბონუსი არის დამატებ-თი გასამრჯელო, პრემია, დამატებ-თი შეღავათი, წამახალისებელი დანამატი, რომელსაც იძლევა გამყიდველი გარიგებ-ს პირობებთან ან ცალკეულ შეთანხმებასთან დაკავშირებ-თ. **ბონუსის გაცემა დამოკიდებულია კრედიტორზე, ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-სას გამყიდველზე. ბონუსი შეთანხმებ-ს გარეშე არ არსებობს.** განსახილველ შემთხვევაში, მართალია, წარმოდგენილი მიმოწერებ-თ მოპასუხე მხარე იჩენს ინიციატივას, თხოვნით მიმართავს მოსარჩელეს, რათა 18 000 აშშ დოლარი ჩაითვალოს ბონუსად და მოხდეს აღნიშნული თანხის ჩამოწერა, თუმცა **აღნიშნულ საკითხზე შეთანხმებ-ს მიღწევა და კრედიტორის მხრიდან 18 000 აშშ დოლარის შესრულებულად ჩათვლა, ან ჩამოწერა ამავე მიმოწერებ-თ ცალსახად, ერთმნიშვნელოვნად და უტყარად არ დასტურდება**, ასეთის გარეშე კი შეუძლებელია აპელანტის განმარტებ-ს გაზიარება. (იხ.ს.ფ.96-107;118-132;....)

4.2.სამართლებრივი დასაბუთება

4.2.1. სამოქალაქო პალატა სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ წინამდებარე გადაწყვეტილებ-ს 2.6.-2.10 პუნქტში გადმოცემულ სამართლებრივ შეფასებებს და დამატებ-თ მიუთითებს

შემდეგზე:

4.2.2. სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ საქმეში არ არის წარმოდგენილი იმ ფაქტობრივი გარემოებ-ს დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომ მოსარჩელე მხარის მიერ, მოხდა 18000 აშშ დოლარის ბონუსად ჩათვლა, ან ჩამოწერა.

4.2.3. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებ-თობ-ს საფუძველზე. მხარეებ- სარგებლობენ თანაბარი უფლებებ-თა და შესაძლებლობებ-თ, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნებ-, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნებ-, მოსაზრებებ-თუ მტკიცებულებებ-. მხარეებ- თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტებ- უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებ-თ უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტებ-. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებ-თ, მოწმეთა ჩვენებ-თ, ფაქტებ-ს კონსტატაციის მასალებ-თ, წერილობ-თი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებ-თა და ექსპერტთა დასკვნებ-თ. საქმის გარემოებებ-, რომლებ-ც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებ-თ, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებ-თ. ხოლო ამავე კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობ-ექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობ-ს მქონე გარემოებებ-ს არსებობ-ს ან არარსებობ-ს შესახებ.

4.2.4. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი ადგენს მტკიცებ-ს ტვირთის სამართლიანი და ობ-ექტური განაწილებ-ს სტანდარტს. სწორედ აღნიშნულ სტანდარტს ეფუძნება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლი, რომლის მიხედვითაც, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.

4.2.5. პალატა ხაზგასმით განმარტავს, რომ ფულადი ვალდებულებ-ს შესრულებ-სას, მოვალეს აკისრია იმ გარემოებ-ს მტკიცებ-ს ტვირთი, რომ მას კრედიტორის წინაშე ვალდებულება შესრულებული აქვს, ანდა ასეთი არ აქვს შესასრულებელი.

4.2.6. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად: ვალდებულებ-ს წარმოშობ-სათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებ-სა, როცა ვალდებულება

წარმოიშობა ზიანის მიყენებ-ს (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრებ-ს ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებ-დან. ამავე კოდექსის 477-ე მუხლის თანახმად, ნასყიდობ-ს ხელშეკრულებ-თ გამყიდველი მოვალეა გადასცეს მყიდველს საკუთრებ-ს უფლება ქონებაზე, მასთან დაკავშირებული საბუთებ- და მიაწოდოს საქონელი. მყიდველი მოვალეა გადაუხადოს გამყიდველს შეთანხმებული ფასი და მიიღოს ნასყიდი ქონება.“

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ 2015-2016 წლებში მოსარჩელემ მოპასუხეს გადასცა 82 243.81 აშშ დოლარის ღირებულებ-ს საქონელი, მოპასუხემ კი გადაიხადა შეძენილი საქონლის ღირებულებ-ს ნაწილი - 58 186.97 აშშ დოლარი გადასახდელი კი დარჩა 24 047.07 აშშ დოლარი. მართალია, მოპასუხე ამტკიცებდა, რომ მას 6047.07 აშშ დოლარის გარდა სხვა თანხა გადასახდელი არ ჰქონდა, მაგრამ მან ვერ შეძლო აღნიშნული გარემოებ-ს დადასტურება. **საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებ-თ მოსარჩელეს გადასახდელი ჰქონდა 24 056.84 აშშ დოლარი. ნასყიდობ-ს საფასურის გადაუხდელობა აღიარა შპს „ბ----- ---მ“, მაგრამ მიუთითა, რომ მითითებული თანხიდან მოხდა 18 000 აშშ დოლარის ჩათვლა მოხდა ბონუსის სახით. თუმცა აღნიშნული გარემოება მოპასუხემ უტყუარი მტკიცებულებებ-თ ვერ დაადასტურა,** შესაბამისად სათანადო მტკიცებულებებ-ს არარსებობ-ს გამო სააპელაციო პალატა ვერ გაიზიარებს აპელანტის (მოპასუხე) პოზიციას იმის შესახებ, რომ მას მოსარჩელის წინაშე არ გააჩნია 18 000 აშშ დოლარის დავალიანება, ხოლო რაც შეეხება იმ ფაქტობრივ გარემოებას, რომ მან 2019 წლის 23 თებერვალს დავალიანებ-ს თანხიდან გადაიხადა 6.047.09 (ექვსი ათას ორმოცდაშვიდი ლარი და 09 თეთრი), რის თაობაზეც ზეპირსიტყვიერად განმარტა სასამართლო სხომაზე, პალატა განმარტავს, რომ ასეთი წარმოდგენს წინამდებარე გადაწყვეტილებ-ს აღსრულებ-ს ეტაპზე შესაფასებელ,გასათვალისწინებელ გარემოებას და საფუძვლად ვერ დაედება გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს გაუქმებას.

4.2.7. სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ ზემოაღნიშნული ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლებ-თ, შპს „ბ-----ს“ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს. უცვლელად უნდა დარჩეს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება.

5. შემაჯამებული სასამართლო დასკვნა

სააპელაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ არ არსებობს გასაჩივრებული გადაწყვეტილებ-ს გაუქმებ-ს საფუძველი. იგი სწორია და სააპელაციო საჩივარში მითითებული გარემოებებ- არ ქმნის სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებ-თ გათვალისწინებულ გადაწყვეტილებ-ს გაუქმებ-ს პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძვლებს.

6. საპროცესო ხარჯებ-

6.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟი მოსარჩელეს (აპელანტს) გადახდება იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რა ნაწილშიც არ დაკმაყოფილდა სარჩელი, ხოლო მოპასუხეს (მოწინააღმდეგე მხარეს), სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული; თუ სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას, ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების განაწილებასაც. თუ სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას, ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების განაწილებასაც.

6.2. განსახილველ შემთხვევაში ვინაიდან არ დაკმაყოფილდა სააპელაციო საჩივარი, არ არსებობს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სააპელაციო წარმოებისათვის მიერ წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის - 2348.00 (ორი ათას სამასორმოცდარვა ლარი და 00 თეთრი) ლარის მხარეთა შორის განაწილების საფუძველი.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. შპს „ბ-----“-ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება დარჩეს უცვლელი;
3. აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია;
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაეს სასამართლოში, განჩინების მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, დასაბუთებული განჩინების ჩაბარებიდან 21 დღის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის მეშვეობით.
5. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია განჩინების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლეები:
მომხსენებელი)

ნანა კალანდაძე
(თავმჯდომარე,

თამარ სვანიძე

ლაურა მიქავა